

Vae Victis, Moje kurtki mają ślady od bójki

Kiedy słońce idzie w dół, para zamienia się w mgłę
A cała noc zdaje się patrzeć już na nas
Ja ci zanucę do snu, choć na myśl o tym to drzę
Zwykle melodię to zaczynam na dragach

Mówiła mi się bój się Boga
A ja wolę bać się ludzi
Moja skóra, to najtwardsza zbroja
Moje kurtki mają ślady od bójki

O wschodzie idę pod jej okna
Kiedy dopalamy szlugi
I chociaż wiem, że to nie pora
To jestem w destrukcji